

Director A. Söber keelas veldiku kasutamise, kuna kasutatud tsitaat kuulus ENSV-d negatiivselt iseloomustanud autorile

RAT «ESTONIA»

6. jaanuaril 1982. a.

NSVL rahvakunstnik, NSVL Suure Teatri solist

JEVGENI NESTERENKO nimiosalisena

M. Mussorgski ooperis

«BORISS GODUNOV»

Kui Jevgeni Nesterenko Helsingi muusikapidustustel esitas vene romansse, tuli peaaegu iga kuulaja mõttele, et seda kaasaja bassikuningat tuleks tingimata kuulda Boriss Godunovi osas. Niisuguse võimaluse said paarkümmend soome asjatundjat Tallinnas, tulles siia vaatama spetsiaalselt seda etendust. Kuigi «Estonia» juubeli ajal oli võimalik näha muudki huvitavaid, jäi tippu too ehtsaim vene ooper, nimiasas kodumaine esibass.

Olles kuulnud Nesterenkot Helsingis laulmas kontserti, mis oli tulvil kurbust ja armuigatsust, oli raske teda ette kujutada Boriss Godunovi taolise julma türannina. Ja Nesterenko Boriss erinebki tavapärasest: kuigi ta südametunnistusel lasub raske kuritegu, oleks ta justkui sellega teinud vaherahu ja temast kiirgab headust ning armastustki. Hullumisstseen muidugi vapustab publikut, aga mitte külmavärinateni. Ka surmastseenis ei ületa ta hea tooni piire. Need on muidugi vaid rolli välised piirdepunktid, kuid kõnelevad selget keelt Nesterenko mahedast joonest, mis harmoneerub tema laulmisstiiliga.

Nesterenkol on hele, tämbrilt baritonaalne bass, milles pole eriti palju terast ega kumisevat «tünnikõla». Ta laulab kergelt häält toetades, seda põrmugi pressimata, ja saavutab silitava ühtlase joone. Heledus ei tähenda aga, nagu puuduks häälevarudest vajalikul hetkel jõulisus ja sisukus. Pole põhjust püüda detailselt edasi anda Nesterenko äärmiselt põhjendatud osakäsitlust, ta on vaieldamatult valitseja kogu lava üle.

(Katkend Seppo Heikinheimo artiklist

«Nesterenko Borissina «Estonia» juubeliärasel»,

«Helsingin Sanomat», 22. oktoober 1981)

itas
as-
novi
nd-
ust.
ita-
esi-

mis
ada
riss
ske
ast
ugi
enis
sed
ast

ole
gelt
ava
ru-
ida
sa-

